

BẢN TIN VỀ SỰ PHÁ SẢN

LUẬT PHÁ SẢN LÀ LUẬT LIÊN BANG. BẢN TIN NÀY CHO QUÝ VỊ BIẾT TỔNG QUÁT VỀ NHỮNG GÌ SẼ DIỄN RA TRONG MỘT TRƯỜNG HỢP PHÁ SẢN. BẢN TIN NÀY KHÔNG ĐẦY ĐỦ HOÀN TOÀN. QUÝ VỊ CÓ THỂ CẦN SỰ CỐ VẤN VỀ PHÁP LÝ.

KHI QUÝ VỊ KHAI PHÁ SẢN:

Quý vị có thể chọn loại khai phá sản nào có thể đáp ứng tốt nhất nhu cầu của quý vị (miễn là quý vị đáp ứng một số điều kiện):

Chương 7 - Một ủy viên quản trị sẽ được chỉ định để trông coi tài sản của quý vị. Bất cứ tài sản nào có giá trị sẽ được bán đi hoặc chuyển thành tiền để trả cho các chủ nợ của quý vị. Quý vị có thể giữ lại một vài của riêng và kể cả bất động sản nữa, tùy theo luật tiểu bang nơi quý vị sinh sống và luật liên bang hiện hành.

Chương 13 - Thường thì quý vị có thể giữ lại được tài sản của mình, nhưng quý vị phải đang có lương bổng hoặc có một vài nguồn lợi tức đều đặn khác và quý vị phải đồng ý trả một phần lợi tức của mình cho các chủ nợ. Tòa án phải chuẩn y kế hoạch trả nợ và ngân quỹ của quý vị. Một ủy viên quản trị sẽ được chỉ định và sẽ thu tiền của quý vị để trả cho các chủ nợ, và đảm bảo quý vị sẽ theo đúng các điều kiện trong kế hoạch trả nợ của quý vị.

Chương 12 - Giống như chương 13, nhưng chỉ dành cho các gia đình nông dân và gia đình ngư phủ.

Chương 11 - Chương này được áp dụng phần lớn cho các cơ sở kinh doanh. Trong chương 11, quý vị có thể tiếp tục điều khiển cơ sở kinh doanh của quý vị, nhưng các chủ nợ và tòa án phải chấp thuận kế hoạch trả nợ của quý vị. Không cần có một ủy viên quản trị nào trừ khi quan tòa quyết định cần phải có; nếu một ủy viên quản trị được chỉ định thì người này sẽ điều khiển cơ sở kinh doanh và tài sản của quý vị.

Nếu quý vị đã khai phá sản theo chương 7, thì quý vị có thể đổi lại trường hợp của mình qua một chương khác.

Việc khai phá sản có thể được ghi báo trên hồ sơ tín dụng của quý vị tới mười năm. Điều này có thể ảnh hưởng đến khả năng xin được nhận tín dụng của quý vị trong tương lai.

GIẢI NỢ TRONG KHI PHÁ SẢN LÀ GÌ VÀ ĐƯỢC TIẾN HÀNH NHƯ THẾ NÀO?

Một trong các lý do người ta khai phá sản là để được "giải nợ". Giải nợ là một lệnh của tòa án trong đó có tuyên bố là quý vị không phải trả phần lớn các món nợ của mình. Một số nợ không thể được miễn trả. Thí dụ, quý vị không thể miễn trả nợ cho –

- phần lớn các loại thuế;
- trợ cấp nuôi con;
- tiền cấp dưỡng;
- phần lớn các khoản vay tiền để đi học;
- tiền phạt theo lệnh tòa và bồi thường về hình sự; và
- thương tích cá nhân do lái xe trong lúc say rượu hoặc bị ảnh hưởng ma túy gây ra.

(xem trang sau)

Việc giải nợ chỉ được áp dụng cho các món nợ đã xảy ra trước ngày quý vị khai phá sản.

Ngoài ra, nếu quan tòa thấy rằng quý vị nhận tiền hoặc tài sản bằng cách gian lận, thì món nợ đó có thể sẽ không được miễn trả.

Điều quan trọng là liệt kê tất cả tài sản và các món nợ của quý vị trong lịch trình khai phá sản. Nếu quý vị không liệt kê một món nợ chẳng hạn, món nợ đó có thể sẽ không được miễn trả.

Quan tòa cũng có thể không cho miễn trả nếu quý vị làm một điều gì bất chính liên quan đến trường hợp phá sản của quý vị, như hủy diệt hoặc giấu diếm tài sản, giả mạo hồ sơ, hoặc nói láo, hoặc nếu quý vị không tuân theo lệnh tòa.

Quý vị chỉ có thể được giải nợ theo chương 7 một lần mỗi tám năm. Các điều lệ khác có thể áp dụng nếu trước đây quý vị đã được miễn thứ trong một vụ thuộc chương 13. Không ai có thể bắt quý vị trả một món nợ đã được miễn trả, nhưng quý vị có thể tự nguyện trả bất cứ món nợ nào quý vị muốn trả. Quý vị không phải ký vào một bản thỏa thuận tái xác nhận (xem dưới đây) hoặc bất cứ loại tài liệu nào khác để làm điều này.

Một số chủ nợ nắm giữ một giấy đòi tiền có bảo đảm (thí dụ, ngân hàng giữ văn tự cầm cố trên căn nhà của quý vị hoặc công ty cho vay giữ quyền thế chấp trên chiếc xe của quý vị). Quý vị không phải trả cho một giấy đòi tiền có bảo đảm nếu món nợ được miễn trả, nhưng chủ nợ vẫn có thể lấy tài sản.

THỎA THUẬN TÁI XÁC NHẬN LÀ GÌ?

Mặc dù một món nợ có thể được miễn trả, quý vị có thể có những lý do đặc biệt để hứa hẹn trả món nợ này. Thí dụ, quý vị có thể đề nghị một kế hoạch với ngân hàng để giữ lại chiếc xe. Để hứa trả cho món nợ đó, quý vị phải ký và nộp một bản thỏa thuận tái xác nhận với tòa. Các bản thỏa thuận tái xác nhận được đặt dưới các điều luật đặc biệt và có tính cách tự nguyện. Các bản này không bắt buộc phải theo luật phá sản hoặc bất cứ luật nào khác. Các thỏa thuận tái xác nhận—

- phải có tính cách tự nguyện;
- không tạo gánh nặng quá đáng cho quý vị hoặc gia đình quý vị;
- phải dành quyền lợi tối đa cho quý vị; và
- có thể được hủy bỏ bất cứ lúc nào trước khi tòa cho quý vị được giải nợ hoặc trong vòng 60 ngày sau khi nộp bản thỏa thuận này lên tòa, tùy trường hợp nào cho quý vị nhiều thời gian nhất.

Nếu quý vị là một cá nhân và không được một luật sư đại diện, tòa phải tổ chức một buổi điều trần để quyết định xem có nên chấp thuận bản thỏa thuận tái xác nhận hay không. Bản thỏa thuận này sẽ không có tính cách ràng buộc về pháp lý cho tới khi được tòa chấp thuận.

Nếu quý vị tái xác nhận một món nợ mà sau đó không trả được, quý vị sẽ nợ khoản này giống như không có khai phá sản. Món nợ sẽ không được miễn trả và chủ nợ có thể xúc tiến việc thu hồi bất cứ tài sản nào mà họ có quyền thế chấp hay cầm cố. Chủ nợ cũng có thể kiện quý vị để lấy lại tiền nợ qua tiền Tòa án phạt quý vị.

NẾU QUÝ VỊ MUỐN BIẾT THÊM CHI TIẾT HOẶC CÓ BẤT CỨ ĐIỀU GÌ THẮC MẮC VỀ ẢNH HƯỞNG CỦA LUẬT PHÁ SẢN ĐỐI VỚI QUÝ VỊ, QUÝ VỊ NÊN CẦN ĐƯỢC CỐ VẤN VỀ PHÁP LÝ. ỦY VIÊN QUẢN TRỊ CHO TRƯỜNG HỢP CỦA QUÝ VỊ SẼ KHÔNG CHỊU TRÁCH NHIỆM VỀ VIỆC CỐ VẤN PHÁP LÝ.